

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Środy, kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. — Insercyja od wiersza w półkolumnie (drukem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacye sa wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Ameryka. — Portugalia. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Belgia. — Niemce. — Rosya. — Montenegro. — Grecya. — Azya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

— 222 —

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Lwów, 26. sierpnia. Depesza telegraficzna z Wiednia z dnia dzisiejszego, o 12. godzinie 38 minut w południe donosi:

„Minister spraw wewnętrznych do szefa kraju we Lwowie.

Bułcyn 6.

W ciągu dnia wczorajszego postępowała febra pokarmowa u Jej Mości Cesarzowy jak najregularniej. Najjaśniejsza Pani spała też zeszłej nocy więcej i spokojniej, i stan Jej zdrowia, przy zwyczajnym toku słabości, jest bardzo pomyslny. Nowonarodzony Następca tronu jest zdrow i wzrasta w siły.

Laxenburg, 26. sierpnia 1858, godzina 8 zrana.

Radca nadworny Dr. Seeburger, c. k. pierwszy lekarz przyboczny.
Dr. Bartsch, c. k. profesor.

We wsi Zuchorzycach w obwodzie lwowskim, założona została szkoła parafialna z następującym wyposażeniem:

1) Na utrzymanie nauczyciela, który pełnić ma zarazem służbę dyaka, zapewniła gmina oprócz przeznaczonych dla dyaka 10 niższo-austr. meców twardego zboża roczną kwotę 70 złr. m. k. w gotówce na wieczne czasy.

2) Grunta, nabyte od właścicielki dóbr, hrabiny Julii Caboga pod nr. topogr. 52 w Zuchorzycach, objętości 11 morgów i 55 sążni, a wartości 31 złr. 18 kr. m. k. odstąpiła gmina dla wyposażenia nauczyciela po wieczne czasy na własność szkoły.

Oprócz tego obowiązwała się właścicielka dóbr dostarczać rocznie na opał szkoły 12 fur zbiórki, a gr. k. pleban miejscowy ks. Grzegorz Tymniak 4 sągów z przypadającego mu z lasów dworskich drzewa opałowego, a gmina Zuchorzycy przyjęła na siebie obowiązek, rąbać i dostawiać to drzewo, opalać i czyścić lokal szkolny, jako też wystawić, utrzymywać w dobrym stanie i zaopatrywać w potrzebne porządki budynek szkolny z użyciem ofiarowanej na to ze strony właścicielki dóbr raz na zawsze kwoty 80 złr. m. k. w gotówce.

Nakoniec zapewnił pełnomocnik właścicielki dóbr w Zuchorzycach, p. Erazm Kowalski, na czas swego pełnomocnictwa roczny dodatek 5 złr. m. k. na utrzymanie nauczyciela.

Udowodnioną temi ofiarami pożyteczną troskliwość o poparcie oświaty między ludem podaje c. k. Namiestnictwo z należytem uznaniem do wiadomości powszechnej.

Lwów, 12. sierpnia 1858.

Sprawy krajowe.

Lwów, 26. sierpnia. Z taką samą uroczystością i radośnym udziałem, jak nasze miasto, obchodzili także i obwodowe miasta Galicyi dzień urodzin Następcy tronu.

W Przemysłu oznajmiono mieszkańcom tę radośną nowinę dnia 22. zrana 101 wystrzałami z moździerzy. O godzinie 12tej było uroczyste nabożeństwo z odśpiewaniem Te Deum i hymnu ludu, przyczem dawała salwy załoga miejscowa, a wieczorem była iluminacyja. Przy tej sposobności urządzono także składkę na cele dobroczynne.

Stanisławów obchodził urodziny Arcyksięcia Następcy tronu dnia następującego, również odśpiewaniem Te Deum, paradą woj-skową i oświetleniem miasta.

(Ceremonie i obchód chrztu nowonarodzonego Następcy tronu. — Nowiny dworu. — Mianowanie. — Składki i fundacyja szkół rękodzielniczych w Austrii. — Upominki na dzieci niezamożnych rodziców. — Upominki gracyalistom.)

Wiedeń, 24. sierpnia. Wczoraj, to jest 23go b. m. po południu o godzinie 2giej nastąpiła ceremonia chrztu nowonarodzonego Następcy tronu w Laxenburgu w zwyczajny uroczysty sposób.

Przed oznaczoną godziną zebrał się dygnitarze c. k. dworu w uniformach od wielkiej gali, a damy pałacowe i apartamentowe w okrągłej sukni z ozdobami w przeznaczonych na tę uroczystość

salach w Laxenburgu. Apostolski nuncyusz (w rókicie) udał się wprost na miejsce przygotowane dlań w sali chrztu.

Gdy już wszystko było przygotowane, uwiadomił o tem Jego c. k. Apost. Mość c. k. pierwszy ochmistrz dworu na oznajmienie c. k. pierwszego mistra ceremonii.

Jego Ces. Mość powstał i wyruszył z Ich Cesarzew. MM. najdostojniejszymi Arcyksiężętami i Arcyksiężniczkami, jako też z arcyksiężącą Ają, która trzymała nowonarodzone dziecko na bogato haftowanej poduszce, z przeznaczoną dla Niego służbą żeńską z srodkowych komnat Jej Mości Cesarzowy.

U wyjścia tych komnat, t. j. w sali pierwszego piętra, usiadła arcyksiężęca Aja w przygotowaną już lektykę, i wzięła na ręce najdostojniejsze dziecko, które trzymał tymczasowo na poduszce c. k. pierwszy ochmistrz dworu, poczem zamknęła lektykę, i po chod zszedł na dół głównymi schodami pod przewodnictwem c. k. pierwszego marszałka dworu, jako też kilku c. k. tajnych radców, szambelanów, stolników i paziów, którzy w tym zamiarze czekali w pomienionej sali, udając się korytarzami do sali chrztu. Cały ten pochód obsadzony był c. k. gwardyą przyboczną i strażą bąrgu.

Porządek pochodu był następujący:

dwóch c. k. furyerów nadwornych,

dwóch c. k. paziów,

dwóch c. k. furyerów pokojowych,

c. k. stolnicy,

c. k. szambelani,

c. k. tajni radcy,

c. k. pierwszy marszałek dworu,

Ich Cesarzew. MM. najdostojniejsi Arcyksiężęta w towarzystwie swoich ochmistrzów nadwornych.

Jego c. k. Apost. Mość i c. k. pierwszy szambelan, kapitanowie c. k. gwardyi i c. k. pierwszy jenerał-adjutant towarzyszyli N. Panu.

Arcyksiężęca Aja z najdostojniejszym dziećciem w lektyce.

C. k. pierwszy ochmistrz dworu i dwóch c. k. szambelanów książęcego rodu, a za nimi służba żeńska.

Ich Cesarzew. MM. najdostojniejsze Arcyksiężniczki w towarzystwie swoich ochmistrzów i ochmistrzyń nadwornych.

Po obu bokach towarzyszyła najdostojniejszemu i dostojnemu Państwu c. k. gwardya Arsyerów.

W przedpokoju sali zgromadzenia otworzono lektykę, c. k. pierwszy ochmistrz dworu wziął najdostojniejsze dziecko z poduszką, obadwaj c. k. szambelani książęcego rodu stanęli po bokach trzymając nad dziećciem kosztowną zastonę, i pochód wyruszył dalej.

Za przybyciem do sali chrztu przystąpił c. k. pierwszy ochmistrz dworu z najdostojniejszym dziećciem do stojącego u ołtarza Pontyfikanta, kardynała księcia arcybiskupa wiedeńskiego, otoczonego gronem zaproszonych na tę uroczystość arcybiskupów i biskupów i swoją własną asystencyą. — Jego Cesarzew. Mość Arcyksiężę Franciszek Karol, najdostojniejszy Ojciec chrzestny stanął po lewej stronie obok c. k. pierwszego ochmistrza dworu, Jego c. k. Apost. Mość i najdostojniejsi Państwo udali się do przygotowanych kłęczników, Aja ze służbą żeńską zajęła miejsce przy stole po lewej stronie ołtarza, a tuż obok niej c. k. szambelani.

Następnie odczytał Pontyfikant formułę exoreyzmu i zadawał pytania rytualne, na które odpowiadał najdostojniejszy Ojciec chrzestny.

C. k. pierwszy ochmistrz dworu oddał potem najdostojniejsze dziecko arcyksiężęcej Aji, która złożyła je na stole i kazała obnażyć wedle potrzeby przy pomocy służby żeńskiej.

Tymczasem umył Pontyfikant ręce i wszedł na stopień u srodka ołtarza.

W tej chwili podała Aja najdostojniejsze dziecko u ołtarza c. k. pierwszemu ochmistrzowi dworu, który stanął z niem przed Pontyfikantem. Najdostojniejszy Ojciec chrzestny, stojąc po lewej stronie, przyłożył palec prawej ręki do pleców dziećcia i odpowiadał tak na chrzestne pytania Pontyfikanta, poczem nastąpił sam chrzest. Nowonarodzony najdostojniejszy Następca tronu otrzymał na świętym chrzcie imiona: *Rudolf Franciszek Karol Józef*.

Po ukończeniu tej ceremonii wrócił najdostojniejszy Ojciec chrzestny na swoje miejsce w gronie innych najdostojniejszych Arcyksiężąt. Arcyksiężęca Aja zaś zaniosta ochrzczone dziecko na stół, gdzie ubrano je na powrót, a potem odniesiono w dawniejszy sposób, to jest c. k. pierwszy ochmistrz dworu na poduszce przy asystencyi obudwu c. k. szambelanów książęcego

rodu aż do wyż wspomnianego przedpokoju, a ztamtąd arcyksiążęca Aja w lektyce do apartamentów cesarskich. Towarzyszyło im przytem dwóch c. k. gwardzistów przybocznych. — C. k. pierwszy ochmistrz dworu i obadwaj c. k. szambelani powrócili potem z apartamentów do sali chrztu.

Po odniesieniu najdostojniejszego pokrześnika ze sali chrztu zaintonował Pontyfikant *Te Deum*, które odspiewała c. k. kapela nadworna bez trąb i kotłów, a przyczem asystowało sześciu c. k. paziów z pochodniami woskowymi.

Gdy ukończono śpiew, przystąpił Pontyfikant do Jego c. k. Apost. Mości z infułą i pastorałem, złożył z ukłonem gratulację, i stanął potem z duchowieństwem przy ołtarzu.

Jego c. k. Apost. Mość powstał, opuścił z najdostojniejszym gronem wśród odgłosu trąb i kotłów salę chrztu, i odszedł w towarzystwie najbliższych tylko osób do przygotowanych na to apartamentów.

Po krótkim pobycie w tych apartamentach raczył Jego c. k. Apost. Mość udać się z najdostojniejszym gronem do sali zgromadzenia dla przyjmowania gratulacji, poczem powrócił do swoich apartamentów.

— Jego c. k. apost. Mość raczył najwyższem piśmie gabinetowem z 22. sierpnia r. b. nadać nowonarodzonemu Arcyksięciu Rudolfowi, Następcy tronu, podług zwyczaju istniejącego oddawna w najwyższym domu cesarskim, order złotego Runa z opuszczeniem wszelkich ceremonii.

— Jego Excelecyja minister spraw wewnętrznych mianował lekarza obwodowego, dr. *Ignacego Krausa* w Krakowie, członkiem stałej komisji medycynalnej przy krakowskim rządzie krajowym.

— Prezydium Izby handlowej i rękodzielniczej w arcyksięstwie austriackim poniżej Anizy ogłosiło następujące pismo:

„Narodzenie się Cesarzowicza następcy tronu, które uradowało serce wszystkich wiernych mieszkańców Austrii, podało Izbie handlowej i rękodzielniczej niższo-austriackiej pożądaną sposobność do utworzenia u siebie funduszu, który obrócony ma być na pokrycie wydatków na przyszłe szkoły rękodzielnicze, jak niemniej i wydatków dla dobra publicznego w zakresie handlu i przemysłowości.

„Prezydium podpisane zastrzegając sobie ogłoszenie szczegółowego wykazu tych członków, którzy się datkiem pieniężnym w tej mierze przyłożą, mają wszelką otuchę, że fundusz powiększy się znacznie w czasie niedługim darami patriotycznymi liczących komitetów niższo-austriackiego okręgu kameralnego, zwłaszcza przy sposobności tak szczęśliwego wypadku, i że ze względu na zamiar dążący do dobra powszechnego.“

— Na wniosek burmistrza wiedeńskiego dr. *Seiller'a* uchwalila tamtejsza rada gminy, by na dzieci ślubne niezamożnych rodziców, które przyszłe na świat dnia 21. sierpnia r. b. dano upominek chrzestny w kwocie 400 zlr.

— Stosownie do życzenia najwyższego, by przy sposobności urodzin Cesarzowicza następcy pamiętano i o ubogich, uchwalila rada gminy w Wiedniu, by wszystkim gracjalistom pobierającym potąd wsparcie z funduszu na to przeznaczonych, i których liczba wynosi około 17.000, dano dnia 23. b. m. jako w dzień chrzestny w upominku po jednym zlr.

— *Gazeta wiedeńska* z 23. b. m. pisze: Każdy uzna to za rzecz słuszną i z porządku rzeczy wynikającą, jeśli oprócz pracy przypadającej z obowiązku naszego, zajmiemy się jeszcze i innym wspomnieniem. Myśl nasza przylgnęła do kolebki Cesarzowicza nowonarodzonego, i zbieramy wspomnienia dziejów świetnych — dziejów wielkiego i potężnego Domu panującego w Austrii, dziejów Austrii i Europy. Przejdźmy myślą cały szereg wypadków opromieniających coraz szerszem kołem światłość Imienia Habsburgów. Któryż z mieszkańców austriackich nie znajdzie w tem chluby i szczęścia, że się może policzyć do poddanych Domu tego? Pónowmy więc naszemu Panu najmiłosiwsiemu przyrzeczenie wierności niezachwianej, złożmy hołd Cesarzowiczowi Następcy!

Ameryka.

(Pierwsza depeza prezydenta telegrafem atlantycznym. — Doniesienia z Utah. — Wybory. — Wychodźcy do Kaledonii. — Ministerium kanadyjskie. — Żółta febra.)

Nowy York, 4. sierpnia. Prezydent Stanów zjednoczonych wydał pozwolenie do ogłoszenia następujących depezy w sprawie położonego już telegrafu atlantyckiego:

„Do C. W. Field'a, w zatoce Trynity.

„Bedford, Pensylwania, 5. sierpnia.

„Szanowny panie, życzę mu szczerze szczęścia z powodu pomyslnego ukończenia wielkiego dzieła, do którego się znacznie przyczyniłeś. Spodziewam się, że za pomocą Bożą przyłoży się dzieło to do utrzymania wieczystego pokoju i przyjaźni wiecznej między narodami pokrewnymi. Depeszy Jej Mości Królowej jeszcze nieotrzymałem. Zostaje i t. d. James Buchanan.“

— Z **Utah** otrzymano nowe doniesienia. Panował tam pokój zupełny, a jenerałowie amerykańscy zjednali sobie przychylność Mormonów. Z korpusu jenerała Johnstone niewolno było żadnemu żołnierzowi zwiedzać miasta nad jeziorem słonem, a całe wojsko otrzymało surowy nakaz, by się nikt nie ważył wyrządzać przykrości żadnemu z Mormonów. Komisarze pokoju odjechali do Washingtonu.

— W pierwszym okręgu wyborczym państwa Missouri odniósł demokrata narodowy J. R. Barret zwycięstwo nad republikaninem Francis P. Blair, i został członkiem kongresu.

— Upewniają, że poseł angielski w Washingtonie, lord Napier, radził listownie gubernatorowi Douglas, by instrukcyę sir Edwarda Bulwera Lyttona względem wychodźców amerykańskich do Kaledonii nowej nie brał zbyt ściśle i rządził się raczej oględnością, tudzież by kompanię zatoki hudsonskiej nakłonił do złagodzenia surowych jej przepisów policyjnych. Z Washingtonu wysłano też nadzwyczajnego komisarza amerykańskiego, p. Nugent, który polecił swym krajowcom, by zachowali się ściśle według ustaw krajowych, jeśli chcą liczyć na ochronę zwierzchności angielskich.

— Z Toronto donoszą, że p. Casteir i J. A. Macdonald podjęli się złożyć nowe ministerium kanadyjskie.

— W Washingtonie i Filadelfii zapadło kilka osób na febrę żółtą.

Portugalia.

(Kortezy odroczone.)

Dziennik *Novidades* donosi z Lizbony, że po załatwieniu spraw pilniejszych odroczyły się Kortezy do grudnia.

Hiszpania.

(Wojska do kolonii. — Podróż Królowy.)

Madryt, 17. sierpnia. Jak donosi *Koresp. autogr.* przysposabia się odplynąć niezwłocznie do kolonii 2080 żołnierza mianowicie 1600 żołnierza piechoty, 200 jazdy a 200 artylerji. Cały oddział ma między 1. a 10. październikiem wyprawić się z Kadyxu.

— Minister spraw zewnętrznych nadesłał ministrowi spraw wewnętrznych następującą depezę z Gijon z d. 13. sierpnia:

„Rodzina królewska ma się jak najpomyślniej. Ich królewskie Moście zwiedzili dzisiaj okręta wojenne w tutejszej przystani. O godzinie 3. po południu wstąpili Ich Moście wśród entuzjastycznych okrzyków załogi i buku dział na pokład paropływu „Pizaro“. Przejchawszy się aż w pobliżu przylądka Penas zwiedzili następnie paropływy „Ulloa“ i „Santa Isabel“ tudzież gaolettę „Santa Teresa“, wyrażając ponownie radość swą, że w tak dobrym stanie znajdą okręta. Zgromadzone u brzegów tłumy witały rodzinę królewską częstemi okrzykami zapala.“

Anglia.

(Zgromadzenie się nowej rady indyjskiej. — Konferencye. — Wiadomości bieżące. — Times o bombardowaniu Dżeddy.)

Londyn, 21. sierpnia. Owdowiała księżna Somerset wyprawiła wczoraj świetną ucztę na cześć księcia Malachowy.

— Lord Stanley miał oznajmić nowej radzie indyjskiej, że podobnie jak dawna wschodnio-indyjska kompania zgromadzać się będzie na narady w East India House przy Leaden-Hall-Street. Minister sam będzie przewodniczył posiedzeniom.

— Posłowie amerykański i turecki byli wczoraj na urzędowej konferencyi u lorda Derby w Downing Street.

— Dziennik *Times* potępia bombardowanie Dżeddy, i pisze między innymi:

„Otoż publiczność angielska zapyta się teraz zapewne, dlaczego też tak gwałtownem postępowaniem skompromitowano cały tok i zamiar negocjacji naszych z Konstantynopolem? Albo mieliśmy zamiar skarcieć winowajców na własną odpowiedzialność naszą, lub chcieliśmy wymiar kary pozostawić rządowi tureckiemu. W pierwszym wypadku należało nam to uczynić natychmiast, a w drugim czekać na to, co Porta wysoka sprawi, zwłaszcza że w sprawie tej wcale się nieociągała z czynnością przynależną. Kapitan Pullen musiał zapewne dopełnić tylko rozkazów, jakie od rządu swego otrzymał. Lecz na czem opierały się te rozkazy, i jakiej były osnowy?“

— Ten sam dziennik donosi: „Nowym przy radzie indyjskiej członkiem mianowany jest jenerał sir R. Vivian i został oraz zastępcą prezydenty i wojsk w Madras; na obie te posady dotychczas nie wybierano z izby radnej — ani z członków państwa. Vivian w r. 1853 zostawał dyrektorem kompanji wschodnioindyjskiej i dowodził wojskiem tureckiem na lądzie w rosyjskiej wojnie. Był też lat kilka jenerałnym adjutantem przy wojsku w Madras.“

Francya.

(Cesarz z powrotem oczekiwany. — Wykupno od rekrutacji. — Fortyfikacye nowe w Anglii. — Posiedzenie akademii francuskiej. — Przemowa Cesarza w Rennes.)

Paryż, 21. sierpnia. J. M. Cesarz ma dziś jeszcze przybyć do St. Cloud.

— Księżę Napoleon powrócił wczoraj wieczór z Szwajcaryi, dokąd jak wiadomo jeździł wytchnąć po pracach nowego swego urzędu.

— W r. 1857 okupiło się 17 922 młodzieńców od rekrutacji zwyczajną sumą 1880 franków. Kasa dotacji wojskowych uzyskała w ten sposób 32,259.600 fr. Na każdy departament wypadło z tego w przecięciu po 375 000 fr.

— Z Anglii piszą: Na wszystkich stronach w Alderney, Guernsey i Jersey nie ustają uzbrajania a roboty fortyfikacyjne zakrawują na wielkie rozmiary. Lordowie admiralicyi znajdują się w tej chwili w Alderney i sami przewodzą budowom. W Guernsey zastąpią 68funtowe działa dotychczasowe 32funtowe armaty. Jednem słowem Anglia odpowiada na wzniesienie Cherbourg'a wszechstronnemi środkami ostrożności.

— Dnia 19. b. m. odbyło się coroczne walne posiedzenie francuskiej akademii pod przewodnictwem p. H. Marc Girardin. P. Villemain odczytał naprzód swe sprawozdanie, a potem nastąpiło rozda-

wanie nagród. W zeszłym roku rozpisano nagrodę za najlepszy poemat o wojnie wschodniej. Żadna z nadesłanych prac nie odpowiedziała jednak wymaganiom i ten sam przedmiot pozostał i na rok bieżący. Teraz znalazł się godny uwiecznienia wiersz pióra pana Juliusza Dalliere, członka akademii. Druga praca pana Pécotal podbibliotekarza ciała prawodawczego odniosła pochwałę. W ogóle otrzymała akademii przeszło 600 poematów na ten przedmiot.

— Podczas uczty w Rennes miał Cesarz następującą przemowę:

„Częścią z uczucia obowiązku, a po części z zamilowania przybyłem do Bretonii. Uważałem to za rzecz obowiązku poznać tę część Francji, której jeszcze nie zwiedziłem. Czulem pociąg do tego ludu bretońskiego, który przedewszystkiem trzyma się zasad monarchicznych, katolickich i technie duchem wojowniczym. Utrzymywano nie raz, jakoby departamenta zachodnie rządziły się uczuciami odmiennymi od usposobienia u innych ludów. Serdeczne jednak okrzyki, jakimi witano Cesarzów i mnie podczas całej podróży terazniejszej, zbijają to twierdzenie. A jeśli Francja nie wszędzie trzyma się jednakiem obyczajów, jednocy się przecież w swoich uczuciach. Pragnie rządu stałego, któryby zdołał stawić tamę wszelkim usiłowaniom obalenia porządku istającego; jest dość światła, by wspierać szczerze wszelki postęp prawdziwy i rozwój zdolności ludzkich, dość sprawiedliwa, by powoływać wszystkich mężów czciogodnych bez względu na ich przeszłość polityczną; dość sumienna, by wyznać, że ochrania religię katolicką, pozostawiając jednak wolność i innym wyznaniom religijnym; pragnie nareszcie rządu, któryby silny wewnątrz swą zgodą był w stanie zjednać sobie szacunek przynależny w obec Europy; i właśnie też dlatego, że jestem reprezentantem tych zyczeń narodu, wyszedł lud wszystkim na moje powitanie i zachęcił mnie swoim okrzykiem. Wierząc mi szanowni Panowie, że wrażenia z tej podróży do Bretonii nie wyjdą Cesarzowej i mnie z pamięci. Nie zapomniemy i o dowodach zyczliwości dla Cesarzowiczy, jakie złożyli nam mieszkańcy tak miejscy, jak i wiejscy; wszędzie dowiadywała się ludność o synu naszym, uważając go za rękojmię swej przyszłości. Składam wam dzięki moi Panowie za to, żeście się tu z całą ludnością zebrałi, gdyż mam sposobność wyrażenia wam uczuć moich, a teraz wznoszę toast za powodzenie zastąpionej tu tak zaszczytnej Bretonii. Oby rolnictwo jej wkrótce się podźwignęło, środki komunikacyjne zostały uzupełnione, oby porty jej doznały ulepszenia, wzmógł się przemysł i handel, a zakwitły sztuki i umiejętności! Oby zachowała prostotę swych obyczajów, szczerłość i otwartość powszechnie jej przyznawaną, wiarę we wszystko, wytrwałość w dopełnianiu obowiązków, poddanie się woli Najwyższego, który równie czuwa nad mieszkańcami chatki włościańskiej, jak i nad losami państw najpotężniejszych. Takie są moje życzenia, a wy szanowni Panowie bądźcie godnymi ich tłumaczami.“

Belgia

(Zjazd młodzieży gimnazjalnej w Brukseli.)

Bruxela, 20. sierpnia. Okolnik ministra spraw wewnętrznych do dyrektorów wszystkich szkół pośrednich w kraju zajmuje w tej chwili w wielkim stopniu uwagę publiczną. Pan Rogier pragnie bowiem zebrać całą młodzież gimnazjów belgijskich na festyn wrzesniowy w Brukseli i przedstawić ją przy tej sposobności Królowi. Pilniejszych uczniów zaleca minister wyprawić bezpłatnie do stolicy. Zjazd ten przyczyni się niezawodnie wielce do ożywienia festynów wrzesniowych.

Niemce.

(Wiadomości bieżące. — Zwiedzanie Łuzacyi. — Książęta Orleańscy w Eisenach. — Stowarzyszenia podejrzane.)

Korespondent *Gazety wiedeńskiej* donosi z **Berlina**: W wypadku, jeźliby książę Prus nie mógł dla spraw rządowych dogodzić zaproszeniu Cesarza rosyjskiego na manewry pod Warszawą, udałby się w zastępstwie jego do Warszawy książę Albrecht (ojciec).

— Zawierzyłemu także w Wiedniu poseł turecki, baron Sina, doręczył 18. b. m. Jego królewicz. Mości księciu Prus swoje listy wieritelne do zastępstwa przy dworze pruskim. Angielski ambasador Lord Blomfield otrzymał podczas bytności swej Monarchini w Babelsbergu pomieszkaniu na zamku miejskim w Poczdamie.

— Wyższą Łuzacyę wendyjską (w Saxonii) objeżdżają teraz często znakomici mężowie z zagranicy, dla poznania zwyczajów i obyczajów tego szczepu sławiańskiego. Niedawno zwiedzali Łuzacyę pp. Jezbora z Pragi, profesor Dr. Stanek z Pragi, M. Matejewicz Gusew z Wilna i M. Bogusławski. Niektórzy z nich mają sławę autorów i zamysławiają podawać w dziennikach rozprawy o Wendach (Sorabach) w Łuzacyi.

Eisenach, 19go sierpnia. Obadwaj książęta Orleańscy odjechali dziś do Claremontu. Za ich przybyciem do Eisenach złożył wielki książę wajmarski dowód czci dla matki zmarłej księżat rzeźbionych i zyczliwości dla nich samych, gdyż ich upraszał, by dotychczasowe swe apartamenty i niegdyś matczyne, jak niemniej i pokoje dla obu ich adjutantów w zamku w Eisenach uważali całkiem za swą własność, i użytkowali z niej bez żadnego oznajmienia poprzedniego. Wydano też rozkaz do utrzymywania pokojów księżny Orleańskiej w tym samym stanie, w jakim je ostatnią razą odjechała. Tak więc uważali się książęta tutaj już ostatnimi dniami nie za gości, lecz za gospodarzy w obec innych podróżnych, co zamek tuższy zwiedzali.

Karlsruhe, 13. sierpnia. Ostatniemi czasy powiada *Württembergischer Staatsanzeiger* zwrócono uwagę na podejrzane stowarzyszenia czeladzi mularskiej, ciesielskiej a szczególnie kapeluszników w całej Niemcy. Usiłowaniem ich jest, nowa w cech przyjęta czeladź, do większych biesiad i opilstwa nakłaniać. — Stowarzyszeni zmówili się — drugiej czeladzi utrudniać zarobkowanie i wędrowkę, nieprzychylnych sobie majstrów spotwarzać, ażeby ich pozbawić pomocy czeladniczej. Należy się, by stan rzemieślniczy, po obopólnem porozumieniu się z rządem temu zaradził, a władze użyją wszelkiej baczości, aby zapobiedz bezprawiom.

Rosya

(Wiadomości bieżące. — Wiadomości z Kaukazu.)

Petersburg, 15. sierpnia. Wielki książę Michał Nikołajewicz i W. księżna Olga Teodorówna przybyli 12. sierpnia do Moskwy. Za wpływem wielkiego księcia Konstantego otrzymał uniwersytet w Jenie jeden dotychczas nieznan, welinowy exemplarz listów Ławatara do Cesarzowej Maryi. Dzieło to ma tytuł: „Dodatek do literatury niemieckiej z Rosyi. Listy Ławatara do Cesarzowej Maryi Teodorówny o stanie duszy po śmierci.“ Listy te znalezione w bibliotece Cesarza Pawła I. w Pawłowsku; a Pawłowi znanym był Ławatar z podróży do Szwajcaryi, którą zwiedzał pod imieniem hrabi z północy.

— Moskwa wyprawiała 6. sierpnia wielki muzyczny festyn na cześć Alexandra Dumas.

— Wiadomość o ważnej wyprawie na Kaukaz potwierdza rozkaz dzienny, jaki wydał namiestnik książę Bariatyński dnia 24go lipca do armii kaukazkiej, a zatem podobno wkrótce po otrzymaniu doniesienia o zwycięstwie. Osnowa rozkazu dziennego jest taka:

„Wojska ze skrzydła lewego na Kaukazie dokonały znów czynu walecznego, gdyż stoczywszy walkę upartą dotarły do miejsca prawie niedostępnego w dystrykcie Szubuga. Naibów Szamyla rozpędzono, a mieszkańcy pozostawieni bez pomocy innych szczepów, i zdumieni tak nagłym i śmiałym pochodem, przyjęli wojska nasze zycyliwie, spodziewając się na przyszłość silnej ochrony od Rosyi. Niniejszem składam serdeczną podziękę moją generał-porucznikowi Jewdokimowi i wszystkiemu wojsku, które miało zaszczytny udział w tej wyprawie.“

Montenegro.

(Regulacja granicy montenegryjskiej.)

Uregulowanie granicy montenegryjskiej — pisze wiedeński korespondent powszechniej *Gazety augsburskiej* — przedstawiano sobie widocznie łatwiejszem niż jest w istocie. Spodziewano się ukończyć tę pracę w kilku tygodniach, zapominając, że niema tam nic gotowego, co by mogło służyć za podstawę tej pracy; nawet zwykła cyfra, która terytorjum Czernogóry podaje na 70 mil kwadratowych a liczbę ludności na 125.000 głów, jest poniekąd dowolna. Niema tam nic pewnego prócz granicy między Austryą i Czernogorą aż do Grahowa, którą Austrya dawno już zabezpieczyła; wszystko inne, a osobliwie granica od Albanii i Hercegowiny, zupełnie jest wątpliwa. Ze wszystkiego więc mnić można, że odnośna komisja będzie musiała przystąpić do nowych pomiarów, a praca taka zajmie naturalnie kilka miesięcy czasu. Zresztą jest już kompletna liczba komisarzy, przydanych tureckiemu pełnomocnikowi Kemal Effendemu; imieniem Austrii kapitan Jovanovich ze sztabu generalnego; ze strony Prus kapitan Stein Kamiński również ze sztabu generalnego; imieniem Rosyi kapitan Vlangali; ze strony Francyi podpułkownik (i konsul) Heequard; imieniem Anglii pułkownik Churchill; a ze strony Turcyi Hussein Basza. Oprócz tego należy do komisji także adjutant księcia Danily, Wusowicz, ale zadaniem jego jest tylko służyć za przewodnika komisarzom, a co do samej regulacji granic niema żadnego głosu.

Grecya.

(Muzeum ateńskie w projekcie.)

Jego Mość Król grecki Otto wydał rozkaz, ażeby rozpisano konkurs z przypuszczeniem do udziału architektów wszystkich krajów na wzniesienie muzeum w Atenach, w którym przechowywać się będą wszelkie starożytności tak zebrane już dotąd w Grecyi, jakoteż odkryte na przyszłość. Do tego rozkazu dołączone są instrukcje dla architektów. Pomijając punkta wyłącznie techniczne, podajemy tylko szczegóły odnoszące się do rozmiarów budowy, gdyż z tego można powziąć wyobrażenie o terazniejszym stanie artystycznych zbiorów Grecyi.

Zbiór znajdujących się w Grecyi, a przynajmniej odkrytych dotąd starożytności z czasów poprzedzających 80 olimpiadę, jest bardzo mały, chociaż po zbiorze Aegineta w Muichowie jest najznaczniejszym ze wszystkich muzeów Europy. Szkoła Fidiasza, pomniawszy fryzy Partenona, dostarczała dotąd bardzo mało pamiątek rzeźbiarskich. Więcej jest napisów, monet i waz z tej epoki. Zbiór z późniejszych czasów aż do epoki rzymskiej, 94—158 olimpiady, a mianowicie z czasów macedońskich jest bardzo znaczny, i liczba płaskorzeźb, napisów i pomniejszych zabytków sztuki mnoży się z każdym dniem. Ale zato liczba starożytności rzymskich przewyższa wszystkie inne zbiory. Mało który z muzeów europejskich posiada tyle tego co Grecya, a pewnie znaczna część takich pomników znajduje się jeszcze w ziemi. Godne przechowania szczątki epoki bizantyjskiej są stosunkowo bardzo szczupłe. Nakoniec znajdują się jeszcze w Grecyi gdzieniegdzie rzadkie zabytki obcej sztuki, a osobliwie egipskiego lub azyatyckiego stylu.

A z y a.

(Szczegóły zgonu następcy tronu perskiego.)

Monitor de l'Armee donosi szczegóły o śmierci następcy tronu Persyi: Książę Mohummed Khasim-Khan-Emir-Nizam miał lat 12. W październiku roku zeszłego obwołany był uroczyscie następcą tronu Persyi, piastował urząd wielkiego mistrza artylerji i komandanta naczelnego armji państwa, pełen nadziei, uległ na zapalenie mózgu w zamku Niavaran. Armia z powodu śmierci przybrała sześciomiesięczną żałobę. Ciało młodego księcia złożono tymczasowie w Chach-Abdul-Azim, klasztorze muzułmańskim w pobliżu Teheranu, ale spoczywać ma w Turkestanie, gdzie są groby książąt dynastji Kadjar.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 23. sierpnia. Eskadra ewolucyjna odplynęła 10go z Brestu do Tulonu.

Londyn, 23. sierpnia. Jak donosi *Morning Post*, ma książę Małachow zaślubić wkrótce kuzynkę Cesarzowy Eugenii.

Turyń, 22. sierpnia. Dnia dzisiejszego skończył się proces dziennika *Italia del Popolo* o przekroczenie ustawy druku. (Szczegóły podamy w jutrzejszym numerze.)

Wiadomości handlowe.

Zestawienie przeciętnych cen czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów, jakie były z pierwszej połowy sierpnia na targach w obwodzie Lwowskim, Żółkiewskim, Przemyskim, Samborskim, Sanockim i Kołomyjskim.

	O b w ó d											
	Lwów		Żółkiew		Przemyśl		Sambor		Sanok		Kołomyja	
	zr.	kr.	zr.	kr.	zr.	kr.	zr.	kr.	zr.	kr.	zr.	kr.
Mec pszenicy . . .	2	27	2	39	2	55	2	39	3	3	2	27
„ żyta . . .	1	23	1	28	1	31	1	37	2	4	1	48
„ jęczmienia . . .	1	8	1	20	1	15	1	9	1	24	1	17
„ owsa . . .		56	1	7		56	1	3	1	19		55
„ hreczki . . .	1	33	1	30	1	58	1	45			1	30
„ kukurudzy . . .											2	
„ ziemniaków . . .		33		36		41		34		49		55
Cetnar siana . . .		40	1			1		46	1	26	1	
„ węgla . . .						115					30	
„ nasienia koniczy . . .						28						
Sąg drzewa twardego . . .	6	30	5	23	7	41	6		6	8	5	23
„ „ miękkiego . . .	4	48	4	4	5	43	4	3	3	48	3	36
Funt mięsa wołowego . . .		4 ¹ / ₅		5		5 ¹ / ₃		4 ⁵ / ₈		4 ³ / ₄		4 ¹ / ₃
Mas okowity . . .		45		24		33		48		35		31

Kurs lwowski.

Dnia 26. sierpnia.

	gotówka		towarem	
	zr.	kr.	zr.	kr.
Dukat holenderski	4	39	4	42
Dukat cesarski	4	41	4	44
Półimperial zł. rosyjski	8	8	8	13
Rubel srebrny rosyjski	1	33 ¹ / ₂	1	34 ¹ / ₂
Talar pruski	1	30 ¹ / ₂	1	31 ¹ / ₂
Polski kurant i pięciozłotówka	1	9	1	10
Galic. listy zastawne za 100 zlr. } hez	80	20	80	45
Galic. listy zastawne za 100 zlr. } kuponów	81	10	81	40
5% Pożyczka narodowa	81	40	82	15

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 24. sierpnia o pierwszej godzinie po południu.

Pożyczka narodowa 5% 82¹/₁₆—82³/₁₆. — Pożyczka z r. 1851 S. B. 5% 93—93¹/₂. — Lomb. wen. pożyczki z 5% 96—97. — Obligacje długu państwa 5% 81¹/₂—81⁹/₁₆, det. 4¹/₂% 71¹/₂—71³/₄, det. 4% 64¹/₄—64¹/₂, detto 3% 49¹/₂—49³/₄.

detto 2¹/₂% 40¹/₄—41, detto 1% 16¹/₈—16¹/₄. — Oblig. Głogn. z wypłata 5% 97 — —. Detto Oedenburgs. z wypłata 5% 96 — —. Detto Peszt. 4% 96 — —. — Detto Medyol. 4% 94¹/₂—95. — Obligacje indemn. niższ. austr. 5% 92¹/₂—93. — detto węgier. 80³/₄—81. — detto galic. 80¹/₂—81. — detto siedmiogr. 80—80¹/₂, detto innych krajów koron. 84¹/₂—85¹/₂. — Oblig. bank. 2¹/₂% 63¹/₂—64. — Pożyczka loter. z r. 1834 309—310. — Detto z roku 1839 130³/₄—131. — Detto z r. 1854 109¹/₂—109¹/₈. — Renty Como 16¹/₂—16³/₄. — Galic. list. zastawne 4% 77—78. — Półn. Oblig. Prior. 5% 87¹/₂—88 — Głognicie 5% 85—86 — Obligacje Dun. żegl. par. 5% 88 — 88¹/₂ — Oblig. Lloyd (w srebrze) 5% 87¹/₂—88. 3% Prior. obl. tow. rząd. kolei żelazn. po 500 frank. za szt. 109—110 Akcyi bank. narodowego 936—938. Akcyje c. k. uprzyw. towarzyst. kred. 235³/₄—236. — Akcyje niż. austr. tow. eskomp. 116¹/₂—117. — Detto Budzynieko-Lincko-Gmundzkiej kol. 88¹/₄—88³/₄. — Detto półn. kolei 165—165¹/₄. — Detto tow. kol. żel. za 500 frank. 258³/₄—258⁷/₄. — Detto kolei ces. Eliz. po 200 zlr. z wypłata 30% 100¹/₄—100³/₄. — Detto Połud.-północn. niem. komunikacyjnej kol. żel. 92¹/₂—92³/₄. — Detto cisańskiej kolei żel. 100—100¹/₈. — Detto Lomb.-wen. kol. żel. 237¹/₂—237¹/₂. — Detto Cesarza Franc Józ. wschod. kol. żel. 192¹/₂—192³/₄. — Detto losy tryest. 113¹/₂—113³/₄. — Detto tow. żegl. parowej 516—518. Detto 13. wydania 102¹/₂—102³/₄. — Detto Lloyd 340—342. — Peszt. mostu łańcuch. 58—59. — Akcyje niynia parowego wiedz. 87—88. — Detto Pressb.-Tyrnawskiej 1. wydania 18—19. — Detto 2. wydania 28—29. — Esterhazego losy 40 zlr. 79¹/₄—79³/₄. — Windischgrätz losy 26¹/₂—26³/₄. — Waldsteina losy 26¹/₄—26¹/₂. — Keglevicha losy 15¹/₄—15¹/₂. — Ks. Salna losy 42¹/₂—42³/₄. — St. Genois 37¹/₂—37³/₄. — Palffego losy 40—40¹/₄. — Clarego 33³/₄—39. — Amsterdam 2 m. 85. Augsburg Uso 102³/₄. — Bukareszt 31 T. 271— —. — Konstantynopol 31 T. — —. — Frankfurt 3 m. 102¹/₄. — —. — Hamburg 2 m. 75 — —. — Liwurna 2 m. 102 — —. — Londyn 3 m. 10 — 5 — —. — Medyolan 2 m. 101. — —. — Paryż 2 m. 120 — —. — Cesarzkich ważnych dukatów agio 5 — —. — Detto koron. 13 48. — Napoleons'dor 8 3 — 8 5. — Angielskie Sover. 10—11 —. — Imperial Ros. 8—12. — Srebro —.

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 26. sierpnia.

Oblig. długu państwa 5% 81⁷/₁₆; losowane obligacje 5% —; obligacje długu państwa 4¹/₂% 71³/₄; 4% —; 3% —; 2¹/₂% —; pożyczka loter z r. 1834 —; z r. 1839 109¹/₂; z r. 1854 —; pożycz. nar. z r. 1854 82³/₄. — Obl. banku 939 Akcyje bankowe —. Akcyje zakładu kredytowego 235³/₄. Akcyje kolei półn. po 1000 zlr. — —. — Austr.-franc. akcyje kolei żelazn. po 500 fr. z wypłata w ratach —; detto z pełną wplata —; kolej żelazna lomb.-wenecka —. Akcyje kolei nadciskiej — Kolej cesarzowy Elżbiety —. Kolej połud. półn. komunikacyjna —. Akcyje żeglugi parowej na Dunaju po 500 zlr. 193³/₄. Akcyje żegl. parowej Lloyd 500 zlr. 520. Akcyje niższo-austr. Twarzystwa eskompowego po 500 zlr. — —. — Galic. listy zast. 4% —. — Oblig. indemn. niż.-austr. —; detto innych krajów koron. —; detto galic. 81⁷/₁₆ — detto węgierskie 81³/₄. — Amsterdam —. — Augsburg 102³/₄. — Bukareszt — —. — Konstantynopol 480 —. — Frankfurt 102¹/₄. — Hamburg 75 —. — Lipsk —. — Liwurna — —. — Londyn 10 — 5 —. — Medyolan — —. — Marsylia 119⁷/₈. — Paryż 120. — Agio duk. ces. 5.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 25. sierpnia

Hotel rosyjski: PP. Hr. Starzyński Edward, z Krakowa. — Zakaszewski Marceł, z Stajów. — Prawecki Eustach, z Ostrowa. — Hotel angielski: P. Dwernicki Alex., adw. kraj., z Mostek. — Hotel europejski: P. Berezowski Henryk, z Wodnik. — Hotel Kuhna: P. Wierzchowski Stan., z Słropkowa. — Do domu zajeżdżnego pod nr. 176²/₄: P. Gottlieb Kwiryn, z Dolhomostisk. — Do domu zajeżdżnego pod nr. 181²/₄: P. Fleischer Alex., c. k. porucznik, z Padwi.

Pod kolej żelazną: P. Br. Wallisek Józef, c. k. pens. major, z Janowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 25. sierpnia.

PP. Chwalibóg Jan, do Lipowic. — Janicki Wład., do Złoczowa. — Meczynski Fr., do Huty zielonej. — Laurich Fr., do Skolego. — Br. Kronenberg, generał, do Wiednia. — Hecht Ant, c. k. pens. kap., do Brzeżan. — Frank Ferdynand, do Nabaczowa. — Serwatowski Woj., do Buczniowa. — Prawecki Eustach, do Brzeżan. — Zaleski Stan., do Ukrainy. — Zindler Alex., c. k. pens. rotm., do Drohowyża.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 25. sierpnia.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325.84	+ 13.3°	88 4	połud.-zachod. sł.	pochmurno
2. god. po poł.	324.63	+ 20.1°	70 6	południowy	„
10. god. wiecz.	323.40	+ 13.6°	89 6	„	„

Po południu burza i wysokość deszczu 0...86.

KRONIKA.

Towarzystwo Strzelców lwowskich rozpoczęło dnia wczorajszego na cześć urodzin Następcy tronu walne strzelanie do tarczy, z czego czysty dochód przeznaczono na fundusz pożyczki Franciszka Józefa dla rzemieślników. W nagrodę za najcelniejsze strzały ofiarowali członkowie towarzystwa strzelców i inni obywatele miejsce przeszło 60 kosztownych przedmiotów. Rozdanie nagród nastąpi w poniedziałek 6. września o 4. godzinie po południu.

— Piąta lista składek ofiarowanych na cześć szczęśliwego rozwiązania Jej Mości Cesarzowej: Panowie: Antoni Kriegshaber, pens. c. k. rotmistrz 50r., Fryderyk Hauser 30r., lwowski kasyno obywatelskie 50r., Łukasz Straszak 1r., Hoffmann 2r., Mariszler 2r., Felix Lang 1r., B. urkard 1r., Jan Schmidt 1r., lwowski klasztor Sakramentek 3r., Antoni Zaslawski 1r., Maria Zaslawka 30kr. wpłynęło w małych datkach w urzędzie landwójtowski 4tej części 2r. 56kr. Razem 145złr. 26kr. m. k. Do tego z 4tej listy 556 zlr. 47kr., 1 talar związkowy i jedna obligacja pożyczki państwa na 20 zlr. Razem 702 zlr. 13 kr. m. k. 1 talar związkowy w srebrze i jedna obligacja na 20 zlr. m. k.

— Centralne zgromadzenie lekarzy homeopatów przypadło w tym roku w Bonn. Na posiedzeniu swem dnia 19go sierpnia uradzili zgromadzić się na przyszły rok także 10go sierpnia w Pradze pod przewodnictwem tamtejszego docenta Dr. Altsehul.

— W Altenteich mila od Francensbadu, dalo się czuć 14. t. m. o 1 z południa wstrząśnienie ziemi, poczem nastąpił huk stłumiony. Czuć to było najmocniej w domach na skalistym gruncie. Równocześnie zbliżała się burza.

— W Guns kirchen w pobliżu Wels przy kopaniu trafiono na obszerny cmentarz, gdzie do 20 grobów odkopano. Szkielety wszystkie leżą twarzą do ziemi i są długie i grubej kości. Groby 3 stopy pod szutrem odkopane mają nad szkieletami czarną ziemię. Dotychczas poznachodzono kulce, pierścionki naramienniki, miecze i wiele innych drobiazgów. Groby, których do 200 liczą, są rzędem kopane.